

ΟΥ

ΟΥ

γῆ, жінш). ἀποφεύγω, ἐκφεύγω, ἐκδιαφεύγω, διαφεύγω, δραπέτεύω, ἀποδιδράσκω, ἐκδιδράσκω, = ѣзвѣгáю = оу-тека́ю I. σημασ.

Οὐβѣжάνіе, ἰα. οὐδ. ἀπόδρασις, δραπέτευσίς. 2) = оу-вѣжище (89. τόπος φυγῆς).

Οὐβѣждáю, εἰσιν. μ. -жаδ, δι-шн. βιάζομαί (τινα), ἀναγ-χάζω = нѣдю. 2) παραινέω -ō, ἀναπείθω, καταπείθω (πειθ-αναγκάζω). παρβλ. оу-вѣ-шавáю.

Οὐβѣжище, α. οὐδ. φυγαδευ-τήριον, φυγαδεῖον, ἄσυλον.

Οὐβѣлáю, εἰσιν. μ. -лiо, ἡшн. λευ-καίνω, λευκάζω. (= вѣлiо). Σμεσ. καὶ παθ. -ια. -μαι.

Οὐβw. σύνδ. μέν. Σένιотε καὶ ἀντὶ τοῦ = оубо.

Οὐврачевáніе, ἰα. οὐδ. θερα-πεία, ἰατρευσίς, ἐπιμέλεια.

Οὐбѣl. ἐπιρων. (μετὰ δοτ. ἐκ-φραστ. λύπης καὶ ἐλπειολο-γίας). οἶ, οἶμοι, οἶ μοι, ἰού, φεῦ, ἀβάλε. παρβλ. γόρε.

Οὐбѣданыи, αλ, σε. μτχ. παθ. χρ. ἄορ. τοῦ ρ. вѣмz (ὡς ἐκ τοῦ вѣдаю μετεγενεστρ.) ἢ τοῦ оубѣдыбаю. = оубѣ-

дѣнный.

Οὐбѣдыбаю, εἰσιν. ἄορ. оубѣ-даχz (καὶ -дѣχz). μ. оубѣ-даю (ἀντὶ τοῦ ханон. оу-вѣмz) μαθηάνω, διαγινώσκω, ἐπιγινώσκω (πληροφοροῦμαι περὶ τινος).

Οὐбѣдѣнный, αλ, σε. μτχ. παθ. χρ. ἄορ. τοῦ вѣмz. ἐγνωσμέ-νος, ἐπεγνωσμένος, γνωσθείς.

Οὐбѣдѣчz. ἄορ. τοῦ вѣмz. ἔγνων. = развѣчz.

Οὐбѣрénіе, ἰα. οὐδ. πίστωσις, βεβαίωσις. 2) πίξευσις (309), τὸ πιστεῦσαι.

Οὐбѣрáю, εἰσιν. μ. -рю, ἡшн. πι-στόω -ō, καὶ μεσ. πιστοῦμαι, βεβαιῶω -ō, ἐπιβεβαιῶω -ō, πείθω. Σμεσ. καὶ παθ. -ια. -μαι. Σμετὰ δοτ. оубѣрáю-ια κομδ. ἐμπιστεύω (-στεύω-μαι) τινί.

Οὐбѣтлнвыи, αλ, σε. ἐπιθ. εὔ-πειστος, πιθανός. (163. συγχορ. оубѣтлнвѣишiй, πιθανώτε-ρος). 2) = оубѣщáтєлнiй (173).

Οὐбѣшавáю, εἰσιν. ἄορ. оубѣ-шáчz. μ. -шáю, εἰσιν. παραινέω -ō, πείθω, ἐπιπείθω, κατα-πείθω, μεταπείθω. Σμεс.